

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

17 päivänä maaliskuuta 2016*

Ennakkoratkaisupyyntö — Kiireellinen ennakkoratkaisumenettely — Asetus (EU) N:o 604/2013 — Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteet ja -menettelyt — 3 artiklan 3 kohta — Jäsenvaltioiden oikeus lähettää hakija turvalliseen kolmanteen maahan — 18 artikla — Hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion velvollisuudet käsitellä hakemus siinä tapauksessa, että hakija otetaan takaisin — Direktiivi 2013/32/EU — Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevat yhteiset menettelyt — Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittely

Asiassa C-695/15 PPU,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Debrecenin hallinto- ja työtuomioistuin, Unkari) on esittänyt 18.12.2015 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 23.12.2015, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Shiraz Baig Mirza

vastaan

Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja T. von Danwitz sekä tuomarit C. Lycourgos, E. Juhász, C. Vajda (esittelevä tuomari) ja K. Jürimäe,

julkisasiamies: J. Kokott

kirjaaja: hallintovirkamies I. Illéssy,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 22.2.2016 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Shiraz Baig Mirza, edustajinaan ügyvéd R. Miskolczi, ügyvéd B. Pohárnok, ügyvéd T. Fazekas ja ügyvéd G. Győző,
- Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, asiamiehenään Á. Szép,
- Unkarin hallitus, asiamiehinään M. Z. Fehér ja G. Koós,

* Oikeudenkäyntikieli: unkari.

— Saksan hallitus, asiamiehinään J. Möller ja T. Henze,
— Alankomaiden hallitus, asiamiehenään M. de Ree,
— Euroopan komissio, asiamiehinään M. Condou-Durande ja A. Tokár,
kuultuaan julkisasiamiehen 8.3.2016 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 (EUVL L 180, s. 31; jäljempänä Dublin III -asetus) 3 artiklan 3 kohdan ja 18 artiklan 2 kohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Shiraz Baig Mirza ja Bevánorlási és Állampolgársági Hivatal (maahanmuutto- ja kansalaisuusasiainvirasto, jäljempänä virasto) ja jossa on kyse päätöksestä, jolla viimeksi mainittu yhtäältä jätti tutkimatta Mirzan kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen ja toisaalta päätti poistaa tämän Unkarista.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Dublin III -asetus

- 3 Dublin III -asetuksen johdanto-osan 12 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:
"Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26 päivänä kesäkuuta 2013 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2013/32/EU [(EUVL L 180, s. 60)] olisi sovellettava tässä asetuksessa säädettyjen menettelytakeita koskevien säännösten lisäksi ja niitä rajoittamatta, jollei mainitun direktiivin soveltamista koskevista rajoituksista muuta johdu."
- 4 Asetuksen 1 artiklassa määritellään asetuksen kohde seuraavasti:
"Tässä asetuksessa vahvistetaan ne perusteet ja menettelyt, joiden mukaisesti määritellään kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, jäljempänä 'hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio'."
- 5 Asetuksen 3 artiklassa, jonka otsikko on "Pääsy kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelymenettelyyn", säädetään seuraavaa:
"1. Jäsenvaltioiden on käsiteltävä jokaisen kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön minkä tahansa jäsenvaltion alueella tai rajalla tai kauttakulkualueella tekemä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus. Tämä jäsenvaltio on se, joka III luvussa esitettyjen perusteiden mukaisesti on vastuussa hakemuksen käsittelystä."

2. Jollei hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaa jäsenvaltiota voida määrittää tässä asetuksessa lueteltujen perusteiden mukaisesti, käsittelystä vastaa ensimmäinen jäsenvaltio, jossa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätetty.

Jos hakija on mahdotonta siirtää jäsenvaltioon, joka on alun perin nimetty hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaksi jäsenvaltioksi, koska on perusteltuja syitä katsoa, että kyseisessä jäsenvaltiossa on turvapaikkamenettelyssä ja hakijoiden vastaanotto-olosuhteissa systemaattisia puutteita, jotka saattavat johtaa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 4 artiklassa tarkoitettuun epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun, määrittämisestä vastaavan jäsenvaltion on jatkettava III luvussa vahvistettujen perusteiden tarkastelua sen määrittämiseksi, voidaanko jokin toinen jäsenvaltio nimetä hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaksi jäsenvaltioksi.

Jos tämän kohdan mukaisesti ei voi tehdä siirtoa mihinkään III luvussa vahvistettujen perusteiden mukaisesti nimettyyn jäsenvaltioon tai ensimmäiseen jäsenvaltioon, jossa hakemus on jätetty, määrittämisestä vastaavasta jäsenvaltiosta tulee hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio.

3. Jokainen jäsenvaltio säilyttää oikeutensa lähettää hakija turvalliseen kolmanteen maahan direktiivissä [2013/32] säädettyjen sääntöjen ja takeiden mukaisesti.”

- 6 Dublin III -asetuksen 7 artiklan, jonka otsikko on ”Perusteiden etusijajärjestys”, 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä luvussa esitettyjen perusteiden mukaisesti hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio määritetään sen tilanteen mukaan, joka oli vallalla hakijan jättäessä ensimmäisen kerran kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa jossakin jäsenvaltiossa.”

- 7 Asetuksen 18 artiklassa, jonka otsikko on ”Hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion velvollisuudet”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltio, joka on tämän asetuksen perusteella vastuussa hakemuksen käsittelystä, on velvollinen:

--

- c) ottamaan 23, 24, 25 ja 29 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti takaisin kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön, joka on käsittelyn kuluessa peruuttanut hakemuksensa ja jättänyt hakemuksen toisessa jäsenvaltiossa tai joka oleskelee toisessa jäsenvaltiossa ilman oleskelulupaa;

--

2. --

Jos hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio oli 1 kohdan c alakohdan soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa lopettanut hakemuksen käsittelyn siksi, että hakija oli peruuttanut sen ennen ensimmäisessä käsittelyssä itse asian osalta tehtävää päätöstä, kyseisen jäsenvaltion on varmistettava, että hakijalla on oikeus pyytää, että hänen hakemuksensa käsittely saatetaan päätökseen tai että hän voi jättää uuden kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, jota ei kohdella direktiivissä [2013/32] tarkoitettuna myöhempänä hakemuksena. Tällöin jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakemuksen käsittely saatetaan päätökseen.

--”

- 8 Asetuksen 26 artiklan, jonka otsikko on ”Siirtopäätöksestä ilmoittaminen”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos pyynnön vastaanottanut jäsenvaltio suostuu ottamaan vastaan tai takaisin hakijan tai muun 18 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitettun henkilön, on pyynnön esittäneen jäsenvaltion ilmoitettava asianomaiselle henkilölle päätöksestä siirtää hänet hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon ja tarvittaessa päätöksestä olla käsittelemättä hänen kansainvälistä suojelua koskevaa hakemustaan. Jos asianomaista henkilöä edustaa oikeudellinen tai muu neuvonantaja, jäsenvaltiot voivat päättää antaa päätöksen tiedoksi kyseiselle oikeudelliselle tai muulle neuvonantajalle asianomaisen henkilön sijaan ja tarvittaessa ilmoittaa päätöksestä asianomaiselle henkilölle.”

- 9 Asetuksen 27 artiklan, jonka otsikko on ”Oikeussuojakeinot”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Hakijalla tai muulla 18 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitettulla henkilöllä on oltava oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin niin, että hänellä on mahdollisuus hakea muutosta siirtopäätökseen tai sen uudelleen käsittelyä tuomioistuimessa sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen osalta.”

Direktiivi 2013/32

- 10 Direktiivin 2013/32 28 artiklassa, jonka otsikko on ”Turvapaikkahakemuksen implisiittiseen peruuttamiseen tai siitä luopumiseen liittyvä menettely”, 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Kun on perusteltu syy katsoa, että hakija on implisiittisesti peruuttanut hakemuksensa tai luopunut siitä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että määrittävä viranomainen tekee päätöksen joko hakemuksen tutkinnan keskeyttämisestä tai, jos määrittävä viranomainen pitää hakemusta perusteettomana tutkittuaan asianmukaisesti sen sisällön [vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/95/EU (EUVL L 337, s. 9)] 4 artiklan mukaisesti, hakemuksen hylkäämisestä.

Jäsenvaltiot voivat olettaa, että hakija on implisiittisesti peruuttanut turvapaikkahakemuksensa tai luopunut siitä erityisesti silloin, kun voidaan todeta, että:

--

- b) hakija pakoilee tai on lähtenyt ilman lupaa asuin- tai säilöönottopaikastaan ottamatta yhteyttä toimivaltaiseen viranomaiseen kohtuullisen ajan kuluessa, tai hän ei ole kohtuullisen ajan kuluessa täyttänyt ilmoittautumisvelvollisuuttaan tai muita yhteydenpitoa koskevia velvoitteitaan, paitsi jos hakija osoittaa tämän johtuneen hänestä riippumattomista syistä.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa määräaikoja tai ohjeita näiden säännösten täytäntöönpanemiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijalla, joka ilmoittautuu toimivaltaiselle viranomaiselle uudelleen sen jälkeen, kun tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu päätös hakemuksen tutkinnan keskeyttämisestä on tehty, on oikeus pyytää, että hänen tapauksensa tutkinta aloitetaan uudelleen, tai oikeus tehdä uusi hakemus, johon ei sovelleta 40 ja 41 artiklassa tarkoitettua menettelyä.

--

Jäsenvaltiot voivat sallia, että määrittävä viranomainen jatkaa hakemuksen tutkintaa siitä, mihin se oli keskeytetty.”

- 11 Direktiivin 2013/32 33 artiklassa, jonka otsikko on ”Hakemukset, joilta puuttuvat tutkittavaksi ottamisen edellytykset”, säädetään seuraavaa:

”1. Niiden tapausten lisäksi, joissa hakemusta ei [Dublin III -]asetuksen – – mukaisesti tutkita, jäsenvaltiot eivät ole velvollisia tutkimaan, voidaanko hakijaa pitää henkilönä, joka voi saada kansainvälistä suojelua direktiivin [2011/95] mukaisesti, kun hakemukselta katsotaan puuttuvan tutkittavaksi ottamisen edellytykset tämän artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat katsoa kansainvälistä suojelua koskevalta hakemukselta puuttuvan tutkittavaksi ottamisen edellytykset ainoastaan, jos:

--

- c) jokin muu maa, joka ei ole jäsenvaltio, katsotaan 38 artiklan mukaisesti hakijan kannalta turvallisiksi kolmanneksi maaksi;

--”

- 12 Direktiivin 38 artiklan, jonka otsikko on ”Turvallisen kolmannen maan käsite”, 2 ja 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

”2. Turvallisen kolmannen maan käsitteen soveltamisessa on noudatettava kansallisessa oikeudessa vahvistettuja sääntöjä, joihin kuuluvat:

- a) säännöt, joiden mukaan hakijan ja asianomaisen kolmannen maan välillä on oltava yhteys, jonka perusteella hakijan olisi kohtuullista matkustaa tähän maahan;
- b) säännöt menettelyistä, joita noudattaen toimivaltaiset viranomaiset voivat vakuuttua siitä, että turvallisen kolmannen maan käsitettä voidaan soveltaa tiettyyn maahan tai tiettyyn hakijaan. Näihin menettelyihin on kuuluttava asianomaisen maan turvallisuuden tapauskohtainen arviointi yksittäisen hakijan kannalta ja/tai maiden määrittäminen kansallisella tasolla yleensä turvallisiksi;
- c) kansainvälisen oikeuden mukaiset säännöt, joiden nojalla voidaan yksilöllisesti tutkia, onko asianomainen kolmas maa turvallinen tietyn hakijan kannalta, ja joiden nojalla hakija voi vähintään kiistää turvallisen kolmannen maan käsitteen soveltamisen sillä perusteella, että asianomainen kolmas maa ei ole turvallinen hänen henkilökohtaisessa tilanteessaan. Hakijalla on myös oltava mahdollisuus riitauttaa a alakohdassa tarkoitettu hakijan ja kolmannen maan välinen yhteys.

--

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle säännöllisesti maat, joihin tätä käsitettä sovelletaan tämän artiklan säännösten mukaisesti.”

- 13 Direktiivin 39 artiklan, jonka otsikko on ”Eurooppalaisen turvallisen kolmannen maan käsite”, 1–3 ja 7 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltiot voivat säätää, että kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta ja hakijan turvallisuutta hänen henkilökohtaisessa tilanteessaan ei tutkita tai ei tutkita kokonaan II luvun mukaisesti, jos toimivaltainen viranomainen on tosiseikkojen perusteella todennut, että hakija pyrkii laittomasti tulemaan tai on laittomasti tullut kyseisen jäsenvaltion alueelle 2 kohdassa tarkoitettua turvallisesta kolmannelle maasta.

2. Kolmatta maata voidaan pitää turvallisena kolmantena maana 1 kohtaa sovellettaessa ainoastaan, jos:

- a) se on ratifioinut Geneven yleissopimuksen ja noudattaa sen määräyksiä ilman maantieteellisiä rajoituksia;
- b) se noudattaa lakisääteistä turvapaikkamenettelyä; ja
- c) se on ratifioinut ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamisesta tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen ja noudattaa sen määräyksiä, tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevat vaatimukset mukaan luettuina.

3. Hakijalla on oltava mahdollisuus riitauttaa eurooppalaisen turvallisen kolmannen maan käsitteen soveltaminen sillä perusteella, että kyseinen kolmas maa ei ole hänen henkilökohtaisen tilanteensa kannalta turvallinen.

--

7. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle säännöllisesti maat, joihin tätä käsitettä sovelletaan tämän artiklan mukaisesti.”

- ¹⁴ Direktiivin 2013/32 46 artiklan, jonka otsikko on ”Oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin”, 1 ja 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijoilla on oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa muutoksen hakemiseksi:

- a) päätökseen, joka koskee heidän tekemäänsä kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta, mukaan lukien:

--

- ii) päätös hakemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumisesta 33 artiklan 2 kohdan perusteella;

--

- iv) päätös jättää tutkinta suorittamatta 39 artiklan nojalla;

--

3. Edellä olevan 1 kohdan noudattamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että tehokkaat oikeussuojakeinot sisältävät sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen ex nunc -tutkimisen kaikilta osin, mukaan lukien tarvittaessa kansainvälisen suojelun tarpeen tutkiminen direktiivin [2011/95] mukaisesti, ainakin muutoksenhakumenettelyissä ensimmäisessä oikeusasteessa.”

Unkarin oikeus

Turvapaikkalaki

- ¹⁵ Turvapaikasta vuonna 2007 annetun lain nro LXXX (menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény; Magyar Közlöny 2007/83; jäljempänä turvapaikkalaki) 2 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Tässä laissa tarkoitetaan

--

- i) turvallisella kolmannella maalla maata, jonka osalta turvapaikka-asioissa toimivaltainen viranomainen on varmistunut siitä, että kansainvälisen suojelun hakijaa kohdellaan tässä maassa seuraavien periaatteiden mukaisesti:
 - ia) hakijan henki tai vapaus ei ole uhattuna hänen rotunsa, uskontonsa, kansallisuutensa, tiettyyn yhteiskuntaryhmään kuulumisensa tai poliittisen vakaumuksensa vuoksi, eikä häntä uhkaa minkäänlaisen vakavan haitan vaara
 - ib) noudatetaan Geneven yleissopimuksen mukaista palauttamiskiellon periaatetta
 - ic) maassa tunnustetaan kansainvälinen oikeussääntö, jonka mukaan hakijaa ei voida poistaa maasta sellaisen maan alueelle, jossa häntä saatettaisiin kohdella perustuslain [(Alaptörvény)] XIV §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla, ja noudatetaan tätä kieltoa, ja
 - id) on olemassa mahdollisuus hakea pakolaisasemaa ja saada pakolaiseksi tunnustettuna Geneven yleissopimuksen mukaista suojelua.

--”

- 16 Turvapaikkalain 45 §:n 5 momentissa säädetään seuraavaa:

”Siinä tapauksessa, ettei 1 ja 2 momentissa tarkoitettua palauttamiskieltoa sovelleta, turvapaikka-asioissa toimivaltainen viranomainen määrää turvapaikkahakemuksen hylkäävässä päätöksessään yhtäältä humanitaarisista syistä myönnetyn oleskeluluvan peruuttamisesta ja – jos ulkomaalaisella ei ole muulla perusteella oikeutta oleskella Unkarissa – toisaalta ulkomaalaisen palauttamista ja maastapoistamista koskevista toimenpiteistä kolmansien maiden kansalaisten maahantulosta ja oleskelusta vuonna 2007 annetun lain nro II (a külföldi a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény) mukaisesti sekä vahvistaa maahantulo- ja oleskelukiellon keston.”

- 17 Turvapaikkalain 51 §:n 1, 2 ja 4 momentissa säädetään seuraavaa:

”(1) Jos Dublin-asetusten soveltamisedellytykset eivät täyty, turvapaikka-asioissa toimivaltainen viranomainen ratkaisee kysymyksen siitä, täyttyvätkö hakemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset, ja siitä, voidaanko hakemuksen sisältö käsitellä nopeutetussa menettelyssä.

2) Hakemus ei täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, jos

--

- e) hakijan osalta on olemassa kolmas maa, joka voidaan häneen nähden katsoa turvalliseksi kolmanneksi maaksi.

--

(4) Hakemus voidaan jättää tutkimatta 2 momentin e kohdan mukaisesti vain siinä tapauksessa, että

- a) hakija on oleskellut turvallisessa kolmannessa maassa ja hänellä on siellä ollut mahdollisuus vaatia 2 §:n i kohdan mukaista tehokasta suojelua
- b) hakija on kulkenut tällaisen maan alueen kautta ja hänellä on siellä ollut mahdollisuus vaatia 2 §:n i kohdan mukaista tehokasta suojelua

- c) hakijalla on kyseisessä maassa sukulaisia ja hän voi tulla kyseisen maan alueelle tai
- d) turvallinen kolmas maa vaatii hakijan luovuttamista.”

18 Turvapaikkalain 53 §:ssä säädetään seuraavaa:

”(1) Turvapaikka-asioissa toimivaltainen viranomainen hylkää hakemuksen määräyksellä, jos se katsoo, että jokin 51 §:n 2 momentissa tarkoitetuista edellytyksistä täyttyy.

(2) Tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumisen vuoksi tai nopeutetussa menettelyssä annettu hylkäävä päätös voidaan saattaa tuomioistuimen käsiteltäväksi. Käsittelyn pyytämiseksi ei – 51 §:n 2 momentin e kohdan ja 51 §:n 7 momentin h kohdan perusteella tehtyjä päätöksiä lukuun ottamatta – ole täytäntöönpanoa lykkävää vaikutusta.

--

(5) Asiaa käsittelevä tuomioistuin ei voi muuttaa turvapaikka-asioissa toimivaltaisen viranomaisen päätöstä; se kumoo oikeussääntöjen vastaisesti tehdyn hallintopäätöksen – jollei kyse ole menettelysäännöistä, joiden rikkominen ei vaikuta asiakysymyksen ratkaisuun – ja velvoittaa tarvittaessa turvapaikka-asioissa toimivaltaisen viranomaisen käsittelemään asian uudelleen. Tuomioistuinratkaisuun, jolla asian käsittely päätetään, ei voida hakea muutosta.”

21.7.2015 annettu hallituksen asetus

19 Turvallisiksi katsottavien lähtömaiden ja turvallisten kolmansien maiden määrittämisestä kansallisella tasolla annetun hallituksen asetuksen nro 191/2015 (VII.21.) (191/2015. (VII. 21.) Kormányrendelet a nemzeti szinten biztonságosnak nyilvánított szászarmazási országok és biztonságos harmadik országok meghatározásáról, jäljempänä 21.7.2015 annettu hallituksen asetus) 2 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Turvapaikkalain 2 §:n i kohdassa tarkoitettuina turvallisina kolmansina maina pidetään Euroopan unionin jäsenvaltioita ja Euroopan unionin jäsenyyttä hakeneita valtioita, Turkkiä lukuun ottamatta, Euroopan talousalueen jäsenvaltioita ja niitä Amerikan yhdysvaltojen osavaltioita, joissa ei sovelleta kuolemanrangaistusta, sekä

1. Sveitsiä
2. Bosnia ja Hertsegovinaa
3. Kosovoa
4. Kanadaa
5. Australiaa
6. Uutta-Seelantia.”

20 Edellä mainitun 21.7.2015 annetun hallituksen asetuksen 3 §:n 2 momentissa säädetään seuraavaa:

”Jos turvapaikanhakija on oleskellut kolmannessa maassa, joka on mainittu Euroopan unionin turvallisista kolmansista maista laatimassa luettelossa, tai jossakin tämän asetuksen 2 §:ssä mainitussa turvallisessa kolmannessa maassa tai kulkenut tällaisen maan kautta, hän voi turvapaikkalain

mukaisessa turvapaikkamenettelyssä esittää näytön siitä, että hänellä ei ollut henkilökohtaisen tilanteensa kannalta kyseisessä maassa mahdollisuutta saada tehokasta suojaa turvapaikkalain 2 §:n i kohdassa tarkoitettulla tavalla.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 21 Pakistanin kansalainen Mirza saapui laittomasti Unkariin Serbiasta elokuussa 2015. Hän teki 7.8.2015 ensimmäisen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen Unkarissa. Mirza poistui hänelle osoitetusta oleskelupaikasta hänen hakemuksensa johdosta aloitetun menettelyn aikana. Virasto lopetti hakemuksen käsittelyn 9.10.2015 tekemällään päätöksellä, koska se katsoi, että hakemus oli direktiivin 2013/32 28 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti implisiittisesti peruutettu.
- 22 Mirza tavattiin tämän jälkeen Tšekistä, kun hän oli pyrkimässä Itävaltaan. Tšekin viranomaiset esittivät Unkarille asianomaista koskeneen takaisinottopyynnön, johon Unkari suostui Dublin III -asetuksen 18 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.
- 23 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan sille esitetyistä oikeudenkäyntiasiakirjoista ei ilmene, että Tšekin viranomaisille olisi takaisinottomenettelyn kuluessa annettu tietoja Unkarin lainsäädännöstä tai Unkarin viranomaisten käytännöstä, joiden mukaan Mirzan kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen osalta on ensin tarkistettava, täytyvätkö sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset, mikä voi sen vuoksi, että Serbian tasavalta oli unionin jäsenyyttä hakeneena valtiona Unkarin lainsäädännössä vahvistetussa turvallisten kolmansien maiden luettelossa, johtaa siihen, että asianomainen lähetetään Serbiaan ilman, että hänen hakemuksensa käsitellään itse asian osalta.
- 24 Sen jälkeen kun pääasian valittaja oli otettu takaisin Unkariin, hän teki 2.11.2015 toisen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen Unkarissa.
- 25 Tämän hakemuksen perusteella pantiin vireille toinen kansainvälisen suojelun myöntämistä koskeva menettely, jonka aikana asianomainen otettiin säilöön.
- 26 Mirzaa kuultiin tämän toisen menettelyn yhteydessä 2.11.2015. Tämän kuulemisen yhteydessä virasto ilmoitti hänelle siitä, että hänen kansainvälistä suojelua koskeva hakemuksensa saatettaisiin jättää tutkimatta, ellei hän osoittaisi, että Serbian tasavalta ei ollut hänen henkilökohtaisessa tilanteessaan hänelle turvallinen kolmas maa. Asianomainen ilmoitti vastauksessaan, että hän ei olisi turvassa kyseisessä valtiossa.
- 27 Virasto jätti 19.11.2015 tekemällään päätöksellä Mirzan hakemuksen tutkimatta sillä perusteella, että asianomaisen osalta on olemassa turvallinen kolmas maa eli Serbia, joka oli luokiteltu turvalliseksi maaksi 21.7.2015 annetussa hallituksen asetuksessa. Viraston päätöksessä todetaan, että asianomainen olisi voinut näyttää toteen, että hänen henkilökohtaisen tilanteensa kannalta Serbia ei ole turvallinen kolmas maa, mutta hän ei ole tätä tehnyt. Virasto määräsi tässä päätöksessä asianomaisen palauttamista ja maastapoistamista koskevista toimenpiteistä.
- 28 Mirza nosti kyseisestä päätöksestä kanteen ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa ja esitti, ettei hän halunnut tulla palautetuksi Serbiaan, koska hän ei olisi siellä turvassa.
- 29 Tässä tilanteessa Debreceni közigazgatási és munkaügyi bíróság (Debrecenin hallinto- ja työtuomioistuin) päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko [Dublin III -asetuksen] 3 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että

- a) jäsenvaltiot voivat käyttää oikeuttaan lähettää turvapaikanhakija turvalliseen kolmanteen maahan vain ennen hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämistä, vai siten, että ne voivat käyttää tätä oikeuttaan myös tämän määrittämisen jälkeen?
 - b) Onko edelliseen kysymykseen vastattava toisin, jos jäsenvaltio ei toteuta asemaansa hakemuksen käsittelystä vastuussa olevana jäsenvaltiona Dublin III -asetuksen 7 artiklan 2 kohdan ja sen III luvun mukaisesti silloin, kun sen viranomaisille jätetään ensimmäisen kerran hakemus, vaan vasta ottaessaan hakijan vastaan toisesta jäsenvaltiosta siirto- tai takaisinottopyynnön perusteella Dublin III -asetuksen V ja VI luvun mukaisesti?
- 2) Jos unionin tuomioistuimen ensimmäiseen kysymykseen antaman tulkintavastauksen perusteella jäsenvaltion oikeutta lähettää hakija turvalliseen kolmanteen maahan voidaan käyttää myös Dublin-menettelyn mukaisesti tapahtuneen siirron jälkeen:
- Voidaanko Dublin III -asetuksen 3 artiklan 3 kohtaa tulkita siten, että jäsenvaltiot voivat käyttää tätä oikeutta myös silloin, jos siirron toteuttava jäsenvaltio ei ole Dublin III -asetuksessa säädetyn menettelyn aikana saanut tietoja tämän oikeuden käyttämisestä koskevista yksityiskohtaisista kansallisista oikeussäännöistä tai kansallisten viranomaisten noudattamasta käytännöstä?
- 3) Voidaanko Dublin III -asetuksen 18 artiklan 2 kohtaa tulkita siten, että tämän asetuksen 18 artiklan [1 kohdan] c alakohdan mukaisesti takaisin otetun hakijan tapauksessa menettelyä on jatkettava siitä, mihin se oli aiemmassa menettelyssä keskeytetty?”

Kiireellinen menettely

- 30 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on pyytänyt tämän ennakkoratkaisupyyntönsä käsittelemistä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 107 artiklassa määrätystä kiireellisestä menettelyssä.
- 31 Kyseinen tuomioistuin on perustellut pyyntöään toteamalla erityisesti, että Mirza oli 1.1.2016 saakka säilöön otettuna pääasiassa kyseessä olevassa kansainvälisen suojelun hakemista koskevassa menettelyssä ja että asiassa toimivaltainen kansallinen tuomioistuin voi jatkaa säilöönottoa.
- 32 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on lisäksi unionin tuomioistuimen kysymykseen 6.1.2016 antamassaan vastauksessa ilmoittanut viimeksi mainitulle kyseisen toimenpiteen jatkamisesta siihen saakka, kunnes Mirzan kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksesta tehdään lopullinen päätös, tai jollei tällaista päätöstä ole tehty 1.3.2016, kyseiseen päivämäärään saakka. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen unionin tuomioistuimelle toimittamista tiedoista käy lisäksi ilmi, että säilöönottoa voidaan 1.3.2016 jälkeen jatkaa uudelleen 60 päivällä kuitenkin niin, että säilöönoton kokonaiskesto on enintään kuusi kuukautta.
- 33 On ensiksi todettava, että käsiteltävänä oleva ennakkoratkaisupyyntö koskee Dublin III -asetuksen tulkintaa, ja kyseinen asetus kuuluu EUT-sopimuksen kolmannen osan V osastossa, joka koskee vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta, tarkoitettuihin aloihin. Se voidaan siis käsitellä kiireellisessä ennakkoratkaisumenettelyssä.
- 34 Kiireellisyysedellytyksestä on todettava, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan on otettava huomioon se, että pääasian asianosaiseen kohdistuu parhaillaan vapaudenriisto ja että hänen säilössä pitämisensä riippuu pääasian ratkaisusta (ks. vastaavasti tuomio Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, 24 kohta). Asianomaisen tilannetta on lisäksi arvioitava sellaisena kuin se on ajankohtana, jolloin esitetään pyyntö ennakkoratkaisupyyntönsä käsittelemisestä kiireellisessä menettelyssä (ks. vastaavasti tuomio N, C-601/15 P, EU:C:2016:84, 40 kohta).

- 35 Käsiteltävässä asiassa on yhtäältä kiistatonta, että Mirzaan kohdistui vapaudenriisto kyseisenä ajankohtana. On todettava toisaalta, että asianomaisen säilössäpidon jatkaminen riippuu siitä, miten ratkaistaan pääasia, jonka kohteena on Mirzan kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen hylkääminen. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämistä selityksistä näet käy ilmi, että säilöönotto, jonka kohteena Mirza on, määrättiin tämän hakemuksen käsittelymenettelyssä.
- 36 Näin ollen unionin tuomioistuimen neljäs jaosto on esittelevän tuomarin ehdotuksesta ja julkisasiamiestä kuultuaan päättänyt 11.1.2016 hyväksyä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen pyynnön ennakkoratkaisupyynnön käsittelemisestä kiireellisessä menettelyssä.

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

- 37 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy ensimmäisellä kysymyksellään ennen kaikkea, onko Dublin III -asetuksen 3 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että jäsenvaltio voi käyttää oikeutta lähettää kansainvälisen suojelun hakija turvalliseen kolmanteen maahan myös sen jälkeen, kun se on myöntänyt tämän asetuksen mukaisesti ja takaisinottamismenettelyn yhteydessä olevansa vastuussa sellaisen hakijan kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä, joka on lähtenyt tästä jäsenvaltiosta ennen kuin hänen ensimmäisestä kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksestaan on tehty päätös itse asian osalta.
- 38 On ensiksi todettava, että Dublin III -asetuksen 1 artiklan mukaan asetuksen kohteena on niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistaminen, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio.
- 39 Dublin III -asetukseen ei sisälly sääntöä, joka estäisi hakijan lähettämisen turvalliseen kolmanteen maahan sekä ennen hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämistä että tämän jälkeen, koska kyseisessä asetuksessa ainoastaan vahvistetaan ne perusteet ja menettelyt, joiden mukaisesti määritetään kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio.
- 40 Kuten Saksan hallitus totesi istunnossa, asetuksen 3 artiklan 3 kohdassa, johon ei sisälly ajallista rajoitusta, säädetään, että jokainen jäsenvaltio "säilyttää" oikeutensa lähettää kansainvälisen suojelun hakija turvalliseen kolmanteen maahan. Tämä oikeus on säännöksen sanamuodon mukaan "jokaisella jäsenvaltiolla" ja sitä on käytettävä "direktiivissä [2013/32] säädettyjen sääntöjen ja takeiden mukaisesti".
- 41 Dublin III -asetuksen johdanto-osan 12 perustelukappaleesta seuraa, että direktiiviä 2013/32 olisi sovellettava tässä asetuksessa säädettyjen menettelytakeita koskevien säännösten lisäksi ja niitä rajoittamatta, jollei mainitun direktiivin soveltamista koskevista rajoituksista muuta johdu.
- 42 Yhteisessä eurooppalaisessa turvapaikkajärjestelmässä, jonka olennainen osa Dublin III -asetus ja direktiivi 2013/32 ovat, kaikki jäsenvaltiot voivat soveltaa turvallisen kolmannen maan käsitettä, oli kyse sitten jäsenvaltiosta, joka on Dublin III -asetuksen III luvussa vahvistettujen perusteiden mukaisesti määritetty kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaksi, tai mistä hyvänsä muusta jäsenvaltiosta kyseisen asetuksen 3 artiklan 3 kohdan perusteella.
- 43 Toiseksi siltä osin kuin kyse on erityisesti direktiivin 2013/32 33 artiklasta, jonka osalta ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy jäsenvaltion mahdollisuudesta lähettää kansainvälisen suojelun hakija turvalliseen kolmanteen maahan sen jälkeen, kun tämän jäsenvaltion vastuu tämän

hakemuksen käsittelystä on vahvistettu Dublin III -asetuksen mukaisesti, on todettava, että tässä artiklassa, jolla pyritään keventämään kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion velvollisuutta siten, että siinä määritellään tapaukset, joissa hakemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytysten katsotaan puuttuvan, ei rajoiteta millään tavoin tämän asetuksen 3 artiklan 3 kohdassa vahvistetun oikeuden, joka koskee tällaisen hakijan lähettämistä turvalliseen kolmanteen maahan, soveltamisalaa.

- 44 Se, että direktiivin 2013/32 33 artiklan 1 kohdassa käytetään sanoja ”niiden tapausten lisäksi, joissa hakemusta ei [Dublin III -]asetuksen – – mukaisesti tutkita”, ei voi johtaa muunlaiseen päätelmään.
- 45 Nämä sanat koskevat tapauksia, jotka tulevat sellaisten asetuksessa säädettyjen tapausten – kuten saman asetuksen 26 artiklan 1 kohdassa säädetty kansainvälisen suojelun hakijan siirto hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon – lisäksi, joissa kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia ei tutkita. Direktiivin kyseisillä sanoilla ei siis rajoiteta Dublin III -asetuksen 3 artiklan 3 kohdan ulottuvuutta.
- 46 Näin ollen se, että jäsenvaltio on myöntänyt olevansa vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä Dublin III -asetuksen mukaisesti, ei estä sitä, että kyseinen jäsenvaltio tämän jälkeen lähettää hakijan turvalliseen kolmanteen maahan.
- 47 Tätä päätelmä ei horjuta kyseisen asetuksen 18 artiklan 2 kohdan toisesta alakohdasta johtuva velvollisuus, jonka mukaan ”jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakemuksen käsittely saatetaan päätökseen”.
- 48 Tältä osin on todettava, että kyseisessä säännöksessä ainoastaan täsmennetään tietyt hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion velvollisuudet, erityisesti se, jonka mukaan jäsenvaltion on varmistettava, että kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittely saatetaan päätökseen, eikä se koske oikeutta lähettää hakija turvalliseen kolmanteen maahan.
- 49 Dublin III -asetuksen 18 artiklassa ei näin ollen rajoiteta asetuksen 3 artiklan 3 kohdan ulottuvuutta erityisesti sellaisen jäsenvaltion osalta, joka takaisinottoa koskevan menettelyn yhteydessä myöntää olevansa vastuussa sellaisen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä, jonka tehnyt hakija on lähtenyt tästä jäsenvaltiosta ennen kuin ensimmäisen asteen käsittelyssä on tehty päätös itse asian osalta.
- 50 Dublin III -asetuksen 18 artiklan 2 kohdan tulkitseminen toisella tavoin merkitsisi poikkeuksen tekemistä asetuksen 3 artiklan 3 kohtaan siten, että jäsenvaltioilta, jotka ottavat hakijan takaisin asetuksen 18 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti, vietäisiin oikeus lähettää kyseinen hakija turvalliseen kolmanteen maahan. Kyseiseen 3 artiklan 3 kohtaan ei sisälly lainkaan viittausta tällaiseen poikkeukseen, eikä tämä poikkeus olisi perusteltavissa millään Dublin III -asetuksen tavoitteista.
- 51 Siitä, että jäsenvaltiota kiellettäisiin käyttämästä Dublin III -asetuksen 3 artiklan 3 kohdassa vahvistettua oikeutta pääasiassa kyseessä olevien kaltaisissa olosuhteissa, seuraisi, että hakija, joka on hakemuksensa lopullista ratkaisua odottamatta paennut muuhun jäsenvaltioon jäsenvaltiosta, jossa hän teki hakemuksen, olisi siinä tapauksessa, että hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio ottaa hänet takaisin, edullisemmassa tilanteessa kuin hakija, joka olisi odottanut hakemuksen käsittelyn loppuun saattamista vastuussa olevassa jäsenvaltiossa.
- 52 Tällaisen tulkinnan vaarana olisi, että se saattaisi rohkaista jossakin jäsenvaltiossa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tehneitä kolmansien maiden kansalaisia ja kansalaisuudettomia siirtymään muihin jäsenvaltioihin, ja se aiheuttaisi näin edelleen liikkumista, joka Dublin III -asetuksella nimenomaan pyritään estämään ottamalla käyttöön hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion yhteiset määrittämisperusteet ja -menettelyt.

53 Edellä esitetty huomioon ottaen ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että Dublin III -asetuksen 3 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltio voi käyttää oikeutta lähettää kansainvälisen suojelun hakija turvalliseen maahan myös sen jälkeen, kun se on myöntänyt tämän asetuksen mukaisesti ja takaisinottamismenettelyn yhteydessä olevansa vastuussa sellaisen hakijan kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä, joka on lähtenyt tästä jäsenvaltiosta ennen kuin hänen ensimmäisestä kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksestaan on tehty päätös itse asian osalta.

Toinen kysymys

54 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy toisella kysymyksellään ennen kaikkea, onko Dublin III -asetuksen 3 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä kansainvälisen suojelun hakijan lähettämislle turvalliseen kolmanteen maahan, kun jäsenvaltio, joka suorittaa kyseisen hakijan siirron hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon, ei ole saanut takaisinottomenettelyn aikana tietoja viimeksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännöstä, jota sovelletaan hakijoiden lähettämiseen turvallisiin kolmansiin maihin, eikä sen tällä alalla toimivaltaisten viranomaisten noudattamasta käytännöstä.

55 Käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin tuo esiin, että Unkarin lainsäädännössä vahvistetaan oletta sellaisen kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten tutkimatta jättämisestä, jotka ovat tehneet Serbiasta, jota tässä lainsäädännössä pidetään turvallisena maana, Unkariin saapuneet hakijat, jotka eivät ole hakeneet kansainvälistä suojelua kyseisessä kolmannessa maassa.

56 Tässä yhteydessä on aivan ensiksi todettava, että takaisinottomenettelyn yhteydessä Dublin III -asetuksessa ei aseteta hakemuksen käsittelystä vastuussa olevalle jäsenvaltiolle velvollisuutta antaa siirron suorittavalle jäsenvaltiolle tietoja kansallisen lainsäädäntönsä, jota sovelletaan hakijoiden lähettämiseen turvallisiin kolmansiin maihin, sisällöstä eikä tämän alan hallintokäytännöstään.

57 Tältä osin on todettava, että turvallisen kolmannen maan käsitettä koskevat kansallinen lainsäädäntö ja kansallinen käytäntö eivät vaikuta hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseen ja asianomaisen hakijan siirtoon tähän jäsenvaltioon.

58 Todettakoon tämän jälkeen, että vaikka direktiivissä 2013/32 edellytetään sen 38 artiklan 5 kohdan mukaan, että jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle säännöllisesti kolmannet maat, joihin turvallisen kolmannen maan käsitettä sovelletaan, siinä ei millään tavoin edellytetä, että hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio silloin, kun se ottaa hakijan takaisin, antaisi siirron suorittavalle jäsenvaltiolle tietoja turvallisia kolmansia maita koskevasta lainsäädännöstään tai tämän alan toimivaltaisten viranomaistensa noudattamasta käytännöstä.

59 On lopuksi todettava, että se, ettei hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio ole antanut siirron suorittavalle jäsenvaltiolle tietoja turvallisia kolmansia maita koskevasta lainsäädännöstään tai tämän alan hallintokäytännöstään, ei heikennä hakijan oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin siirtopäätöksen ja kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksesta tehdyn päätöksen osalta.

60 Dublin III -asetuksen 27 artiklasta ilmenee siirtopäätöksen osalta, että hakijalla on oltava oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin niin, että hänellä on mahdollisuus hakea muutosta siirtopäätökseen tai sen uudelleen käsittelyä tuomioistuimessa sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen osalta.

61 Koska hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio ei hakijan takaisinottoa koskevassa menettelyssä ole velvollinen antamaan siirron suorittavalle jäsenvaltiolle tietoja voimassa olevasta lainsäädännöstään, jossa vahvistetaan oletta sellaisen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkimatta jättämisestä, jonka on tehnyt sen alueelle turvallisesta kolmannesta maasta – joka on kyseisessä lainsäädännössä tällaiseksi määritelty – saapunut hakija, tällaisen tiedon puuttuminen ei heikennä hakijan oikeuksia.

- 62 Lisäksi siltä osin kuin kyse on kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksesta tehdystä päätöksestä, hakijalla on hakemuksen käsittelystä vastuussa olevassa jäsenvaltiossa oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoin direktiivin 2013/32 46 artiklan nojalla tämän jäsenvaltion tuomioistuimessa siten, että hän voi riitauttaa turvallisia kolmansia maita koskeviin kansallisiin oikeussääntöihin perustuvan päätöksen henkilökohtaisen tilanteensa mukaan joko direktiivin 38 tai 39 artiklan perusteella.
- 63 Edellä esitetyn perusteella toiseen kysymykseen on vastattava, että Dublin III -asetuksen 3 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä kansainvälisen suojelun hakijan lähettämiseksi turvalliseen kolmanteen maahan, kun jäsenvaltio, joka suorittaa kyseisen hakijan siirron hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon, ei ole saanut takaisinottoimenettelyn aikana tietoja viimeksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännöstä, jota sovelletaan hakijoiden lähettämiseen turvallisiin kolmansiin maihin, eikä sen tämän alan toimivaltaisten viranomaisten noudattamasta käytännöstä.

Kolmas kysymys

- 64 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy kolmannella kysymyksellään ennen kaikkea, onko Dublin III -asetuksen 18 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että siinä tapauksessa, että kansainvälisten suojelun hakija otetaan takaisin, hänen hakemuksensa käsittelymenettelyä on jatkettava siitä, mihin hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset sen keskeyttivät.
- 65 Tältä osin on todettava yhtäältä, että asetuksen 18 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa edellytetään, että hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio varmistaa, että kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittely ”saatetaan päätökseen”. Siinä ei sen sijaan edellytetä, että tällainen jäsenvaltio jatkaa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelyä jostakin tietystä menettelyn vaiheesta.
- 66 Siltä osin kuin Dublin III -asetuksen 18 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa edellytetään, että hakijalla on oikeus pyytää, että hänen kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksestaan tehdään lopullinen päätös, olipa näin sitten menettelyssä, joka keskeytettiin, tai uudessa menettelyssä, jonka osalta ei ole katsottava olevan kyse myöhemmästä hakemuksesta, siinä pyritään varmistamaan hakijan kannalta, että tämän hakemuksen käsittely vastaa niitä vaatimuksia, joita direktiivissä 2013/32 säädetään ensimmäisten hakemusten osalta ensimmäisen asteen käsittelyssä. Tällä säännöksellä ei sen sijaan pyritä sääntelemään tapaa, jolla menettelyä on jatkettava tällaisessa tilanteessa, eikä viemään hakemuksen käsittelystä vastuussa olevalta jäsenvaltiolta mahdollisuutta todeta, että hakemus jätetään tutkimatta.
- 67 Toisaalta on todettava, että direktiivin 2013/32 28 artiklan 2 kohdan viimeisessä alakohdassa säädetään nimenomaisesti, että jäsenvaltiot voivat sallia, että kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä ensimmäisessä asteessa vastuussa oleva viranomainen jatkaa hakemuksen tutkintaa siitä, mihin se oli keskeytetty, mutta niiden ei ole pakko tehdä näin.
- 68 Edellä esitetyn perusteella kolmanteen kysymykseen on vastattava, että Dublin III -asetuksen 18 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että siinä tapauksessa, että kansainvälistä suojelua hakenut otetaan takaisin, siinä ei edellytetä, että hänen hakemuksensa käsittelymenettelyä jatketaan siitä, mihin se oli keskeytetty.

Oikeudenkäyntikulut

- 69 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 3 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltio voi käyttää oikeutta lähettää kansainvälisen suojelun hakija turvalliseen maahan myös sen jälkeen, kun se on myöntänyt tämän asetuksen mukaisesti ja takaisinottamismenettelyn yhteydessä olevansa vastuussa sellaisen hakijan kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä, joka on lähtenyt tästä jäsenvaltiosta ennen kuin hänen ensimmäistä kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksestaan on tehty päätös itse asian osalta.
- 2) Asetuksen N:o 604/2013 3 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä kansainvälisen suojelun hakijan lähettämislle turvalliseen kolmanteen maahan, kun jäsenvaltio, joka suorittaa kyseisen hakijan siirron hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon, ei ole saanut takaisinottomenettelyn aikana tietoja viimeksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännöstä, jota sovelletaan hakijoiden lähettämiseen turvallisiin kolmansiin maihin, eikä sen tämän alan toimivaltaisten viranomaisten noudattamasta käytännöstä.
- 3) Asetuksen N:o 604/2013 18 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että siinä tapauksessa, että kansainvälistä suojelua hakenut otetaan takaisin, siinä ei edellytetä, että hänen hakemuksensa käsittelymenettelyä jatketaan siitä, mihin se oli keskeytetty.

Allekirjoitukset